

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie prijaté 21. marca 2005 orgánom oprávneným uzatvárať zmluvy (OOUZ) (oznámené 22. marca 2005 a prevzaté 24. marca 2005), ktorým bola zamietnutá žiadosť, prehodnotená na sťažnosť, podaná žalobcom 23. novembra 2004 proti rozhodnutiu stanovujúcemu zaradenie a odmenu žalobcu ako zmluvného zamestnanca podľa zmluvy podpísanej 23. augusta 2004,
- ak to bude nevyhnutné, zrušil taktiež uvedené pôvodné rozhodnutie, ktorým bolo stanovené zaradenie a odmena žalobcu ako zmluvného zamestnanca podľa dohody podpísanej 23. augusta 2004,
- zaviazal žalovanú na náhradu škody vo výške 25 000 eur s výslovnou výhradou neskoršieho zvýšenia, zníženia alebo upresnenia,
- zaviazal žalovanú nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca, bývalý pomocný zamestnanec (kategória D, skupina VIII, trieda 4), ktorému bola potom, ako bol prijatý za zmluvného zamestnanca, znížená odmena, zatiaľ čo jeho úlohy zostali nezmenené, napáda rozhodnutie správneho orgánu stanovujúce jeho zaradenie a odmenu ako zmluvného zamestnanca do funkčnej skupiny I, platovej triedy 1, platového stupňa 1.

Žalobca na podporu svojich návrhov uvádza:

- porušenie článku 3a ods. 1 písm. a) a článku 80 ods. 2 a 3 Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov (PZOZ), ako aj existenciu zjavného omylu v posúdení v predmetnej veci, z dôvodu, že žalobca počas svojho zamestnania ako zmluvný zamestnanec bol zaradený do funkčnej skupiny, ktorá nezodpovedá ani teoretickému opisu jeho právomocí, ani skutočnému výkonu úloh, ktoré mu boli zverené,
- porušenie článku 80 ods. 3 PZOZ, čo sa týka postupu pre výber miest, ktoré môžu byť obsadzované zmluvnými zamestnancami, ako aj určenia funkčnej skupiny, do ktorej patrí každé takéto miesto, z dôvodu, že táto práca bola uskutočnená prostredníctvom „Task Force“ s neznámym a neveriteľným zložením a spôsobom fungovania, zatiaľ čo ustanovenia služobného poriadku ukladajú povinnosť konzultácie s výborom pre služobný poriadok,

- porušenie zásady zákazu diskriminácie z dôvodu, že žalobca je nútený na základe napadnutého rozhodnutia vykonávať rovnaké úlohy, ako mu boli zverené skôr, za odmenu zreteľne nižšiu a v situácii absolútnej neistoty, zatiaľ čo rovnaké úlohy vykonávajú v Komisii úradníci, na ktorých sa vzťahujú ustanovenia služobného poriadku a ktorí tak požívajú značnú istotu zamestnania a dostávajú oveľa vyššiu odmenu.

Žaloba podaná 6. júla 2005: Fachvereinigung Mineralfaserindustrie e.V. Deutsche Gruppe der EURIMA – European Insulation Manufacturers Association proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-254/05)

(2005/C 229/57)

(Jazyk konania: nemčina)

Fachvereinigung Mineralfaserindustrie e.V. Deutsche Gruppe der EURIMA – European Insulation Manufacturers Association, Düsseldorf (Nemecko), v zastúpení: T. Schmidt-Kötters, advokát, podal 6. júla 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie Komisie z 11. februára 2005 týkajúce sa štátnej pomoci N 260b/2004 – Nemecko – Predĺženie programu podpory používania izolačných materiálov vyrobených z obnoviteľných surovín (štátna pomoc N 694/2002 – Nemecko),
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca napáda rozhodnutie Komisie vo veci C(2005) 379 z 11. februára 2005 týkajúce sa štátnej pomoci N 260b/2004 – Nemecko. V napadnutom rozhodnutí Komisia vyhlásila predĺženie programu podpory používania izolačných materiálov vyrobených z obnoviteľných surovín (štátna pomoc N 694/2002 – Nemecko) za zlučiteľné so Zmluvou ES.

Žalobca tvrdí, že napadnutým rozhodnutím bola porušená povinnosť odôvodnenia v zmysle článku 253 Zmluvy ES, pretože toto rozhodnutie neodôvodňuje, prečo dané opatrenie predstavuje jednoznačné výhody pre životné prostredie. Okrem toho žalobca vytyka aj skutočnosť, že sa napadnuté rozhodnutie nezaobera tvrdeniami, ktoré boli predložené v konaní pred Súdom prvého stupňa týkajúcom sa pôvodného rozhodnutia.

Žalobca ďalej tvrdí, že pôvodné rozhodnutie, ktoré je predmetom napadnutého rozhodnutia, je neplatné, pretože nespĺňa podstatné formálne náležitosti.

Ďalej žalobca uvádza, že rozhodnutie Komisie, podľa ktorého je vzhľadom na jednoznačné výhody pre životné prostredie opatrenie podľa článku 87 ods. 3 písm. c) Zmluvy ES zlučiteľné so spoločným trhom, je založené na nedostatočných skutkových zisteniach.

Napokon žalobca vytyka, že napadnuté rozhodnutie bez vecne odôvodneného dôvodu znevýhodňuje izolačné materiály označené Komisiou za „tradičné“, akými sú najmä minerálne izolačné materiály, ale aj izolačné materiály vyrobené z obnoviteľných surovín, ktoré nemajú označenie kvality natu-replus. Podľa názoru žalobcu je preto rozhodnutie v rozpore so zásadou proporcionality a zákazom diskriminácie a tým v rozpore so základnými zásadami práva Spoločenstva.

Žaloba podaná 1. júla 2005: Fernanda Ehrhardt-Avancini proti Európskemu parlamentu

(Vec T-256/05)

(2005/C 229/58)

(Jazyk konania: francúzština)

Fernanda Ehrhardt-Avancini, bydliskom v Luxemburgu, v zastúpení: Georges Vandersanden, Laure Levi a Chiara Ronzi, advokáti, podala 1. júla 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Európskemu parlamentu.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- 1) zrušil rozhodnutie orgánu povereného menovaním, ktorým bola zamietnutá jej žiadosť o spätné započítanie 207 hodín 30 minút, ktoré jej boli odpočítané z dovolenky a následne z jej odmeny/dôchodku,

- 2) priznal nárok žalobkyne na úroky z omeškania,
- 3) zaviazal Európsky parlament nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V čase relevantných skutočností bola žalobkyňa úradníčkou Európskeho parlamentu. Tento ju listom z 21. júla 2004 informoval, že jej bolo z jej ročnej dovolenky odpočítaných 207 hodín a 30 minút, pretože bola neprítomná z dôvodu práceneschopnosti v období od 28. mája do 11. júla 2004. Toto rozhodnutie Európskeho parlamentu bolo prijaté na základe záverov vyšetrenia žalobkyne v rámci rozhodcovského konania pred nezávislým lekárom podľa článku 59 Služobného poriadku, v ktorom sa preukázalo, že žalobkyňa bola schopná nastúpiť do práce. Následná žiadosť žalobkyne o spätné započítanie odpočítaných hodín bola takisto Európskym parlamentom zamietnutá.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza porušenie článku 59 Služobného poriadku, ako aj vnútorných pravidiel Európskeho parlamentu, z dôvodu, že v jej prípade došlo k rozhodcovskému konaniu u nezávislého lekára bez toho, aby bola predtým vyšetrená lekárom-kontrolórom. Odvoláva sa takisto na porušenie povinnosti odôvodnenia, práv na obranu a zásady „patere quam ipse legem fecisti“.

Žaloba podaná 30. júna 2005: Eric Voigt proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-258/05)

(2005/C 229/59)

(Jazyk konania: francúzština)

Eric Voigt, bydliskom v Orange (Francúzsko), v zastúpení: Bernard Autric, advokát, podal 30. júna 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje Súdu prvého stupňa:

1. aby Komisia prijala jeho žiadosť týkajúcu sa uznania choroby z povolania z 11. 7. 2002,
2. aby zaviazal Komisiu zaplatiť úroky od 28. 5. 2004,